

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 3538/23
3.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Ирене Трифуновић Радуловић, председника већа, Иде Никитовић и Ивана Илића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Растко Наумов, адвокат из Београда, Јаше Продановића 30, против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Чедомир Кокановић, адвокат из Београда, Његошева 11, ради утврђења, одлучујући о жалби тужене изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 37774/20 од 31.05.2022. године, исправљене решењем истог суда П 37774/20 од 29.08.2022. године, у седници већа одржаној дана 03.10.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П 37774/20 од 31.05.2022. године, исправљена решењем истог суда П 37774/20 од 29.08.2022. године, у ставу првом, другом и трећем изреке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима садржано у ставу четвртном изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 37774/20 од 31.05.2022. године, исправљене решењем истог суда П 37774/20 од 29.08.2022. године, тако што се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужена ББ да тужили АА накнади трошкове поступка у износу од 70.600,00 динара, у року од 15 дана од дана достављања пресуде.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужиле и тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 37774/20 од 31.05.2022. године, исправљеном решењем истог суда П 37774/20 од 29.08.2022. године, ставом првим изреке одбијен је приговор стварне ненадлежности суда, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је предлог за прекид поступка, као неоснован. Ставом трећим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и утврђено да је туженој престало право закупца у делу 50/100 идеалних делова на стану број 1 у улици ..., површине 123 м2, који се налази на кат.парц.бр. ... КО ..., уписаној у Лн ..., што је тужена дужна признати и трпети. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужили на име трошкова

парничног поступка исплати износ од 73.700,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавила тужена због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужиља је поднела одговор на жалбу.

Испитујући правилност побијане пресуде применом члана 386 ЗПП (“Сл.гласник РС”, бр. 72/2011 са изменама и допунама), Апелациони суд изводи закључак да је жалба делимично основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 ЗПП на које Апелациони суд пази по службеној дужности, док се жалбеним наводима неосновано указује на повреду из тачке 12 наведене законске одредбе, с обзиром да су за донету одлуку од стране првостепеног суда изнети јасни, непротивречни и потпуни разлози, те се правилност заузетог правног становишта жалбеним наводима не доводи у сумњу.

Према подацима из Републичког геодетског завода Службе за катастар непокретности, тужиља је сувласник са уделом од 1/2 на непокретности која се налази на кат.парц.бр. ... КО ..., уписаној у Лист непокретности ... и то петособног стана у приземљу, док је сувласник са уделом на преосталој 1/2 наведеног стана Градска општина Врачар. Решењем Првог основног суда у Београду Р1 269/16 од 22.09.2016. године утврђено је да је предлагач ББ, овде тужена, закупац у уделу од 50/100 идеалног дела стана број 1 који се налази у улици ..., површине 132 м², на кат.парцели ..., уписаној у Лн ... КО ..., што је противник предлагача АА, овде тужиља, дужна признати и трпети, те да ово решење замењује Уговор о закупу стана, а решење је у наведеном делу постало правноснажно дана 27.10.2016. године. На наведеном стану је између осталих уписана и забележба захтева за провођење промене – стицања права закупа бр. 952-02-13-569/16 од 16.12.2016. године који је преко пуномоћника поднела овде тужена. Тужена се 08.02.2017. године иселила из предметног стана из ког се дана 31.03.2017. године иселила и њена ћерка, ВВ, те је стан предат у судржавину овде тужиљи и ГО Врачар дана 31.03.2017. године.

Ценећи најпре правни интерес тужиље за подношење тужбе дана 01.09.2020. године са наведеним тужбеним захтевом, у присуству чињенице да је у Листу непокретности бр. ... КО ... у подацима о терету и о ограничењима из листа непокретности, уписана забележба захтева за провођење промене – стицање права закупа по поднетом захтеву тужене, те чињенице да је на снази решење Првог основног суда у Београду Р1 269/16 од 22.09.2016. године којим је утврђено да је овде тужена закупац у уделу од 50/100 идеалних делова наведене непокретности, првостепени суд изводи закључак да постоји правни интерес тужиље да се утврди да је наведено право тужене као закупца престало. С тим у вези, цењени су и наводи пуномоћника тужене да тужиља има могућности да у управном поступку, пред РГЗСКН поднесе захтев за брисање наведене забележбе, те је извео закључак да је за такву врсту поступка неопходно најпре одлучити о овако постављеном тужбеном захтеву тужиље као

предуслову за исходавање брисања наведене забележбе.

Полазећи од напред утврђеног чињеничног стања, након што је одбио приговор стварне ненадлежности суда за одлучивање у овој правној ствари, с позивом на члан 33 и 40 Закона о становању (“Сл.гласник РС”, бр. 50/92 са изменама и допунама), те члан 139 Закона о становању и одржавању зграда, првостепени суд је усвојио тужбени захтев. Притом је суд одбио предлог за прекид поступка поднет од стране тужене до окончања поступка пред Градским секретаријатом за имовинско-правне послове, а по предлогу тужиле за престанак права закупа, с обзиром да је према обавештењу Градске управе Града Београда, Секретаријата за имовинско-правне послове XXI-09-360-66/2017 од 02.02.2017. године, које је упућено овде туженој, наведено да је у том секретаријату дана 19.01.2017. године примљен захтев овде тужиле за иселење овде тужене као закупца из породичне куће која се налази на наведеној адреси, на којој је тужиле сувласник, а да је из закључка Секретаријата за имовинско-правне послове Градске управе Града Београда XXI-09-360.2-291/2017 од 16.11.2017. године утврђено да је наведени поступак обустављен.

Правилна је и у свему на закону заснована побијана одлука, која је резултат правилно утврђеног чињеничног стања које је засновано на правилној оцени доказа, а на тако утврђено чињенично стање је суд правилно применио материјално право, па правилност изнетог правног становишта жалбеним наводима није доведена у сумњу. Туженој је престало право закупца на делу стана који је у сувласништву тужиле, узевши у обзир да се закупца са свим лицима и стварима из стана иселио и стан предао у судржавину овде тужиле и Градској општини Врачар. Постављеним тужбеним захтевом се тражи утврђење да је тужиле престало право закупца, па сагласно члану 194 ЗПП тужилац може у тужби да тражи да суд утврди постојање, односно непостојање права односно правног односа, како то правилно закључује првостепени суд. Код чињенице да је поступак пред органом Градске управе Града Београда, Секретаријата за имовинско-правне послове, обустављен, жалбени суд прихвата становиште из побијане одлуке да нису испуњени услови да се одреди прекид поступка, јер нису испуњени услови из члана 223 тачка 1 ЗПП.

Неосновано се у жалби тужене указује, да у погледу одлуке садржане у ставу трећем изреке, не постоји идентитет тужбеног захтева тј. да је суд изменио предмет и садржину тужбеног захтева постављеног у тужби. Наиме, у тужби је постављен тужбени захтев да суд утврди да је туженој престало право закупца у делу од 50/100 идеалних делова на стану број 1 у улици ..., површине 123 м², који се налази на кат.парц.бр. ... уписаној у Листу непокретности бр. ... КО ..., што је тужена дужна признати и трпети, а представља захтев у погледу кога постоји идентитет са захтевом садржаним у ставу трећем изреке побијане пресуде. Изостављање дела петитума тужбеног захтева: "да је право у корист тужене утврђено ставовима 1 и 2 изреке решења Првог основног суда у Београду 1Р1-269/16 од 22.09.2016. године, правноснажно 27.10.2016. године", у ставу трећем изреке побијане пресуде, представља правилно поступање у оквиру овлашћења поступајућег судије да у циљу јасноће изреке поједине наводе исправи или допуни, без суштинске измене самог захтева.

У жалби се неосновано наводи да тужиле није доказала активну легитимацију у овој парници, с обзиром да је лист непокретности у који је тужиле уписана, оптерећен

бројним покренутим поступцима промене власништва, с обзиром да уписано право власништва у моменту подношења тужбе, овде тужиљу легитимише у односу на постављени тужбени захтев.

Жалбом тужене се заправо анализира садржина изведених доказа и оцена доказа од стране првостепеног суда, што је по налажењу овога суда без утицаја на другачију одлуку у овој парници, с обзиром да је првостепени суд извео приложене доказе и правилно их оценио појединачно и у међусобној вези, а затим на основу резултата целокупног поступка (члан 8 ЗПП), дао јасне разлоге које чињенице сматра доказаним, правилно ценећи исказе парничних странака и писане доказе. Стога другостепени суд не налази било какву сумњу у правилност утврђеног чињеничног стања, до којег је првостепени суд дошао на основу слободног судијског уверења, савесном и брижљивом оценом свих изведених доказа.

Суд је према изнетим разлозима у доказном поступку прочитао писане доказе, међу којима и записнике о примопредаји, којима се потврђује потписима ... и АА, те потписом и печатом адвоката ..., да је 31. марта 2017. године ВВ преко пуномоћника ... предала, а АА примила у државину идеални део 75/100 делова стана број 1 у ... у улици ..., површине 123 м², као и комплет кључева стана и капије од дворишта, као и да је овлашћени представник ГО Врачар примио у државину идеални део од 25/100 делова стана број 1 у ... у улици ..., површине 123 м², као и комплет кључева стана и капије од дворишта, а наведени доказ у одговору на тужбу и током поступка није оспорен односно његова ваљаност није доведена у сумњу. Такође, тужилини наводи у вези са примопредајом стана нису оспорени у одговору на тужбу нити до закључења припремног рочишта, што се супротно жалбеним наводима, има сматрати и чињеницом која се третира у смислу члана 230 став 1 Закона о парничном поступку.

Правилно првостепени суд закључује да тужиља има правни интерес за подношење тужбе са истакнутим тужбеним захтевом, код чињенице да је чланом 14 Закона о поступку уписа у катастар непокретности и катастар инфраструктуре ("Сл.гласник РС", бр. 41/2018 са изменама и допунама) прописано да је забележба упис којим се у катастар непокретности уписују чињенице које су од значаја за заснивање, измену, престанак и пренос стварних права на непокретностима, које се односе на личност имаоца права, на саму непокретност или на правне односе поводом непокретности (став 1).

Наводи о погрешци у означавању рока за жалбу против побијане пресуде, осим што су били предмет исправке очигледне погрешке у правноснажном решењу од 29.08.2022.године нису од значаја, јер се погрешном правном поуком странци не може ускратити право које јој сам закон признаје.

Остали наводи жалбе су били предмет оцене, али како нису од значаја за доношење другачије одлуке, нису посебно образлагани.

Међутим, приликом доношења одлуке о трошковима поступка првостепени суд је погрешно применио материјално право, због чега је решење о трошковима садржано у ставу четвртом изреке морало бити преиначено.

Применом члана 153 и 154 ЗПП, крећући се у оквирима захтева за исплату трошкова које је тужиља истакла у тужби и на записнику са рочишта од 31.05.2022.године, тужиљи су трошкови досуђени на име награде за заступање од стране пуномоћника из реда адвоката и то за састав тужбе и једног образложеног поднеска у износу од 9.000,00 динара, за заступање на три одржана рочишта у износу по 10.500,00 динара, за приступ на три неодржана рочишта у износу од по 6.000,00 динара, што са трошковима судске таксе на тужбу у износу од 3.100,00 динара, чини укупан износ трошкова од 70.600,00 динара, све применом АТ и ТТ у време доношења побијане одлуке.

Из изложених разлога а применом члана 390 и 401 тачка 3 ЗПП, одлучено је као у ставу првом и другом изреке.

Имајући у виду незнатан успех тужене у жалбеном поступку, те чињеницу да одговор на жалбу који је поднела тужиља, не представља потребан трошак, применом члана 165 ЗПП, одлучено је као у ставу трећем изреке.

**Председник већа-судија
Ирена Трифуновић Радуловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић